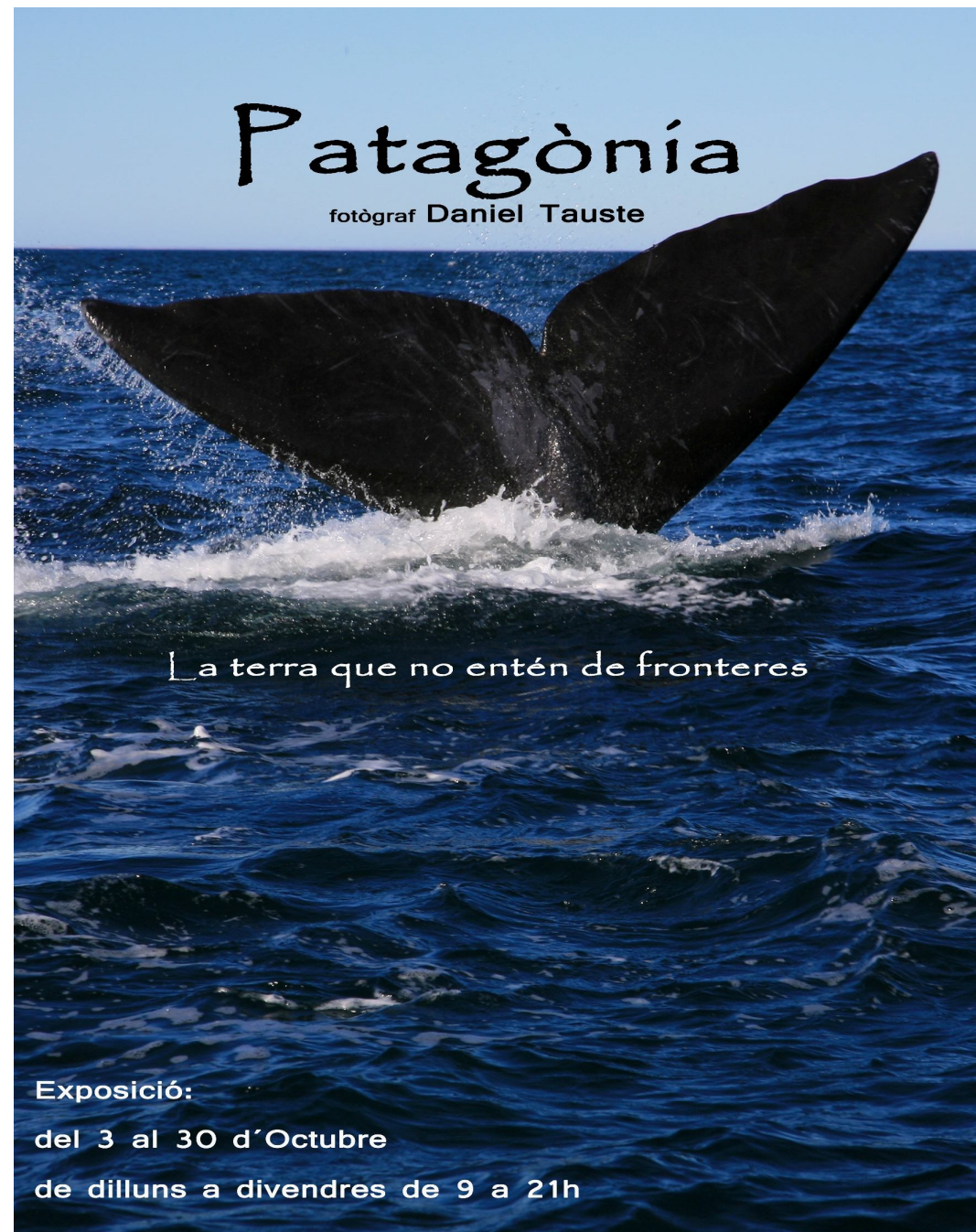

Cerro Torre (Camp de Gel Patagònic Sud Argentina)

3.128 msnm

Centre Cívic Dalt la Vila

C. del Germà Bernabé, 1-7
Tel. 93 384 44 44
ccdaltlavila@badalona.cat

Horari d'atenció al públic:
De dilluns a divendres de 16.00 a 22.00 h,
dissabtes de 17.00 a 21.00 h

Transports:
🚌 3, 4, B-17, B-25, B-27, B-29 i B-30 Renfe: Estació de Badalona

Per a més informació
Regidoria de Cultura
Tel. 93 483 28 23

Ajuntament de Badalona

Centre Cívic Dalt la Vila
C. del Germà Bernabé 1-7. Tel. 93 384 44 44

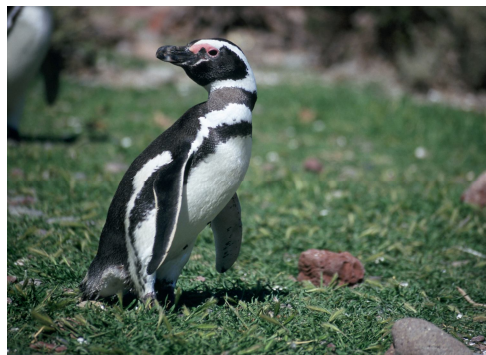

Ubicada a la part més austral de Sud-Amèrica, entre la pampa i l'Antàrtida, aquesta terra, que cobreix territori d'Argentina i Xile ens dóna la benvinguda amb tot el seu esplendor... les seves valls, rius i llacs blau turquesa, glaceres i muntanyes, desperten al viatger tots els sentits, ens ennobleix i ens acull, sorprenent-nos a cada pas que es dóna.

L'emoció d'arribar fins a aquest punt tant llunyà, em va despertar el desig de viure'l, de formar part del paisatge, així que, vaig sortir de Península Valdés, en direcció cap al gran sud... i va ser, just aquí, on va començar tot.

Les tendres mirades de les balenes franques australs, lleons i elefants marins, per després endinsar-me en la serralada dels Andes, feien augmentar les meves ganes d'explorar com si fos la primera persona que trepitjava la terra dels *mapuches*. Així va ser com vaig arribar al *Calafate*, i com em vaig enamorar de les corbes blau turquesa de la glacera Moreno (més coneguda com Perito Moreno) i les façanes de granit del Fitz Roy i el Cerro Torre.

Però va ser quan vaig arribar a Ushuaia, la ciutat més austral del món, on el pensament de no tornar mai va començar a agafar força: imagineu-vos, la serralada a la meua esquena i el canal Beagle a l'horitzó... pingüins, corbes marins, elefants i lleons marins, i una llum meravellosa demanaven que em quedés.

... i vaig passar a Xile... mateixa terra, mateixa cultura indígena (la poca que queda) i un segell diferent al meu passaport.

Punta Arenas, *Puerto Natales* i després, una visita obligada al Parc Nacional de *Las Torres del Paine*, on pensava que, després de tanta bellesa, era possible que res ja no em pogués sorprendre... i que equivocat que estava. De nou perdut en mig de *coigües*, *flors del calafate*, *arbres mil-lenaris* i *roures*, descobrint llacs de color blau lletós i glaceres que semblaven inerts per arribar, al final de la meua aventura, a la regions dels llacs, vigilats per volcans com l' *Osorno* o el *Tronador*, cons perfectes amb els seus barrets de neus perpètues i núvols...

Vaig tornar, sí, però no sencer, ja que, inevitablement, una part de mi es va quedar allà, a la terra dels *Patagones*, on la vilesa de l'home s'esborra.

Aquesta petita mostra intenta ensenyar-vos tota aquella bellesa, la puresa de l'aire, de totes les emocions viscudes en un mes. Penseu que allà, al llunyà sud, tenim un tresor que ens pertany a tots, i que la distància no ens pot fer oblidar, que hem de somiar... Amb aquestes imatges intento apropar-vos a aquest meravellós tros de món.

Hauriem de preservar-lo intacte, com el llegat que serà pels nostres fills, i cuidar-lo, començant pel nostre entorn, les nostres platges, muntanyes, rius, abans tan purs com aquella serralada, i avui malmesos per la desforestació, la urbanització sense escrúpols, la nostra brossa, la sequera... Penseu que la *Patagònia* està també aquí, que tot forma part del mateix lloc, del mateix planeta, i que les nostres accions, bones o dolentes, afecten a tot el globus... no existeixen fronteres ni per la fauna ni la flora. Tots formem part d'aquesta biodiversitat que pobla el planeta.